

ΕΛΛΗΝΙΚ

ΑΔΕΛΦΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ.

ΧΩΝ

ΕΛΛΗΝΙ

ΔΩΝ

ΝΟΣΟΚΟ-

ΜΩΝ

Υ
Γ
Ι
Α
Σ



ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τ
Ε
Υ
Χ
Ο
Ν

20 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1967

ΕΛΛΗΝΙΣ ΑΔΕΛΦΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α. Ν. 1092
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός», Ὑψηλάντου 45 - 47

Ἑπεύθυνος τυπογραφείου :
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Μ. Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Διεθνὲς Συνέδριον Ἀδελφῶν F. Nightingale.....	
ΑΡΙΣΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ Τὰ χέρια καὶ αἱ μολύνσεις	
ΣΟΦΙΑΣ Ν. ΛΕΔΑΚΗ Συνέδριον Συμβουλίου Ἐθνικῶν Ἀντιπροσώπων ICN εἰς Ἑβιάν.....	
V. HENDERSON Βασικαὶ Ἀρχαὶ νοσηλευτικῆς φροντίδος (Μετάφρ. ΣΤ. ΠΑΠΑΜΙΚΡΟΥΔΗ)	
ΕΥΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΙ Μὲ τὴν ἀρχὴ μιᾶς νέας ἐκπαιδευτικῆς περιόδου.....	
Κ. ΚΑΛΑΝΤΑΡΙΔΟΥ Ἀδελφή, ὁ ἀσθενὴς σας ἔμεινε ἀϋπνος!	
H. SCHWAB Ἐνα μισοτελειωμένο ἡμερολόγιο (Μετάφρ. ΒΙΡΓ. ΣΙΩΜΑΛΑ).....	
ΑΝΔΡΟΜ. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ Σύγχρονα χειρουργεῖα	
Μ. ΠΕΤΡΟΓΕΩΡΓΑΚΗ Σὰν ὄνειρο.....	
ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ Μαρία Γεννηματᾶ.....	
ΕΙΔΗΣΕΙΣ — ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ	

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

« ΒΑΣΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΟΣ »

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἰς τὸ παρὸν δοκίμιον ἀναλύονται αἱ δραστηριότητες τῆς Ἀδελφῆς, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν βασικὴν Νοσηλευτικὴν Φροντίδα.

Τονίζονται αἱ κοινὰ ἀνθρώπινα ἀνάγκαι, εἰς τὰς ὁποίας αἱ δραστηριότητες αὐταὶ ἀνταποκρίνονται, καὶ καταδεικνύεται ἡ διαρκὴς προσπάθεια τῆς Ἀδελφῆς νὰ ἐρμηνεύσῃ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον αἱ ἀνάγκαι αὐταὶ τροποποιοῦνται, ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς τὸν ὁποῖον ἡ Ἀδελφὴ ἐν δεδομένη στιγμῇ περιποιεῖται.

Ἀποσκοπεῖται ἡ περιγραφὴ τῆς ἀπαιτουμένης φροντίδος διὰ κάθε ἀσθενῆ — ἀνεξαρτήτως τῆς διαγνώσεως τὴν ὁποῖαν καθορίζει. Ὅπως δὲ ὅμως ἡ διάγνωσις καὶ ἡ θεραπεία ἐπηρεάζουν τὸ πρόγραμμα νοσηλείας, τὸ ὁποῖον ἡ ἀδελφὴ καθορίζει καὶ ἐκτελεῖ. Μολονότι πολλαὶ νοσηλευτικαὶ δραστηριότητες ἀναφέρονται εἰς τὸ παρὸν δοκίμιον, αἱ μέθοδοί των δὲν περιγράφονται. Διὰ τὰς μεθόδους ὁ ἀναγνώστης παραπέμπεται εἰς τὰ νοσηλευτικὰ ἐγχειρίδια τῆς πατρίδος του.

Ἡ βασικὴ νοσηλευτικὴ φροντίς, ὅπως ἐκτίθεται ἐδῶ, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς οἰονδήποτε περιβάλλον: Οἰκίας, Νοσοκομείου, Σχολείου, Βιομηχανίας κλπ. Ἡ βασικὴ ἀρχὴ τοῦ καθορισμοῦ τῶν δραστηριοτήτων συμφώνως πρὸς τὰς ἀνθρωπίνους ἀνάγκας, ἢμπορεῖ νὰ γίνῃ ὁδηγὸς τόσον διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ὑγείας ὅσον καὶ διὰ τὴν φροντίδα τῆς νόσου. Ἡ αὕτη ἀρχὴ ἐφαρμόζεται ὅταν ἡ ἀδελφὴ συμβουλεύει μίαν ὑγιᾶ ἐπίτοκον μητέρα ἢ περιποιῆται ἕναν ἐξαντλημένον πνεύσοντα ἀσθενῆ. Ἀλλὰ ἐφ' ὅσον τὸ δοκίμιον αὐτὸ εἶναι πρωτίστως μίᾳ περιγραφῇ τῆς ἀτομικῆς φροντίδος τὴν ὁποῖαν προσφέρει ἡ Ἀδελφὴ, ἔμφασις δίδεται εἰς τὴν φροντίδα τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τοῦ ἀναπήρου. Αἱ δύο αὐταὶ κατηγορίαι ἀνθρώπων αἰσθάνονται

τὴν ἀνάγκην τῆς βοηθείας τῆς Ἀδελφῆς περισσότερον ἀπὸ τοὺς ὑγιεῖς, οἱ ὁποῖοι δύναται νὰ φροντίσουν μόνοι των τὸν ἑαυτὸν των. Ἡ βασικὴ νοσηλευτικὴ φροντίς εἶναι κυρίως φροντίς τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν ἀδυνάτων. Αἱ Ἀδελφαὶ αἱ ὁποῖαι ἐργάζονται εἰς ὑπηρεσίας Δημοσίας Ὑγιεινῆς σπανίως προσφέρουν ἀτομικὴν νοσηλευτικὴν φροντίδα, σωματικὴν ἢ ψυχικὴν. Τὸ ἐγχειρίδιον αὐτὸ ἀσχολεῖται μὲ αὐτὰς ἀκριβῶς τὰς δραστηριότητας. Ὅπως δὲ ὅποτε ἐλπίζομεν ὅτι αἱ Ἀδελφαὶ αἱ ὁποῖαι ἐργάζονται εἰς Σχολεῖα, Βιομηχανίας καὶ ὑπηρεσίας «νοσηλείας κατ' οἶκον» θὰ εὔρουν τὴν περιγραφὴν τῆς Βασικῆς Νοσηλευτικῆς Φροντίδος, τόσον σχετικὴν μὲ τὴν ἐργασίαν των, ὅσον εἶναι αὕτη σχετικὴ μὲ τὴν ἐργασίαν τῶν ἀδελφῶν αἱ ὁποῖαι ἐργάζονται εἰς Νοσοκομεῖα ἢ κατ' Οἶκον ὡς Ἀποκλειστικά. Δι' ὅλας αὐτὰς τὰς Ἀδελφὰς ἡ προσπάθεια διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ὑγείας εἶναι συνδυασμένη μὲ τὴν φροντίδα πρὸς τὸν ἀσθενῆ. Πιστεύεται γενικῶς ὅτι αἱ οἰκογένειαι δέχονται συμβουλὰς καὶ υἰοθετοῦν μεθόδους προαγωγῆς τῆς ὀνομαζομένης «θετικῆς ὑγείας» ὅταν αὐταὶ προέρχονται ἀπὸ Ἀδελφὰς αἱ ὁποῖαι προσέφερον ὑπηρεσίαν εἰς τὴν οἰκογένειαν κατὰ τὴν διάρκειαν ἀσθενείας, ἢ ὁποῖα ἀσθένεια ὡς γνωστὸν ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλύτερας δοκιμασίας διὰ μίαν οἰκογένειαν.

Ὅπως δὲ ὅποτε κάθε Ἀδελφὴ, ἢ ὁποῖα προσπαθεῖ νὰ βοηθήσῃ κάποιον νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας του, θὰ εὔρη ἕναν χρήσιμον ὁδηγὸν εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς Νοσηλευτικῆς φροντίδος ὅπως ἐκτίθεται αὕτη εἰς τὰς ἀκολουθούσας σελίδας. Δύναται ἄριστα νὰ θεωρήσῃ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ὡς βάσιν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀτομικῆς τῆς ὑγιεινῆς ζωῆς. Εἶναι ἀναμφισβήτητον τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἀδελφὴ ἢ ὁποῖα παρουσιάζει τὸν ἑαυτὸν τῆς ἕνα καλὸν παράδειγμα ἀτομικῆς ὑγιεινῆς ἐπηρεάζει θετικὰ καὶ τοὺς ἄλλους. Ἐπίσης πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ Βα-

σική Νοσηλευτική φροντίς, όπως περιγράφεται ἐδῶ, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς καὶ διὰ τὴν Μαϊαν, ἢ ὁποῖα παρακολουθεῖ ἐπιτόκους καὶ λεχωῖδας, διὰ τὴν Ἀδελφὴν ἐνὸς Ψυχιατρείου, ἢ ὁποῖα νοσηλεύει ἀσθενεῖς ἱκανοὺς νὰ φροντίσουν μόνοι των τὸν ἑαυτὸν των, ἢ ἀκόμη διὰ τὴν Ἀδελφὴν ἢ ὁποῖα ἐργάζεται εἰς μίαν Χειρουργικὴν μονάδα μεγάλων ἐπεμβάσεων, ὅπου οἱ ἀσθενεῖς τοῦλάχιστον διὰ μίαν μικρὰν περίοδον τῆς ἀσθενείας των ἐξαρτῶνται τελείως ἀπὸ αὐτὴν διὰ τὴν ἀτομικὴν των περιποίησιν.

Σημειοῦμεν ὅτι χρησιμοποιοῦμεν τὸν ὄρον «Ἀδελφὴ» διότι κυρίως γυναῖκες ἀσχολοῦνται εἰς τὸ ἐπάγγελμα αὐτό, χωρὶς νὰ ὑποτιμῶμεν τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἀνδρῶν Νοσοκόμων.

Η ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΒΑΣΙΚΗΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΝ ΦΡΟΝΤΙΔΑ.

Ἡ Βασικὴ Νοσηλευτικὴ Φροντίς πρέπει νὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἀνθρωπίνους ἀνάγκας, ὅπως ἄλλωστε καὶ κάθε ὑπηρεσία κοινωνικῆς προνοίας. Ἡ ἀνάγκη τῆς φροντίδος τὴν ὁποῖαν ἡ Ἀδελφὴ καθορίζει πρέπει νὰ βασίζεται εἰς ἕναν ὀρισμὸν τῆς Νοσηλευτικῆς, τὸν ὁποῖον ὅλοι ἀποδέχονται. Εἰς κάθε χώραν βεβαίως ὁ ὀρισμὸς αὐτὸς πρέπει νὰ συμφωνῇ μὲ τὴν κειμένην Νομοθεσίαν ἢ ὁποῖα ρυθμίζει τὴν ἐξάσκησιν τοῦ Νοσηλευτικοῦ ἐπαγγέλματος. Ἡ ἀνασκόπησις τῆς σχετικῆς Νομοθεσίας ἐκφεύγει τοῦ σκοποῦ τοῦ παρόντος δοκιμίου, ἀλλὰ ἢ κάποια ἐξοικειώσις τὴν ὁποῖαν ἔχομεν μὲ τὴν Νοσηλευτικὴν Νομοθεσίαν δικαιώνει τὴν ἀποψίν μας ὅτι συνήθως οἱ ὀρισμοὶ πού δίδονται διὰ τὴν Νοσηλευτικὴν εἶναι ἀσαφεῖς καὶ συνήθως ἀκολουθοῦνται ἀπὸ τὴν παρατήρησιν ὅτι τὸ περιεχόμενον τῆς ἐργασίας τῆς Ἀδελφῆς μεταβάλλεται συνεχῶς. Λέγεται ὅτι ὁ ρόλος τῆς Ἀδελφῆς ἀλλάζει ἀπὸ τῆς μιᾶς δεκαετίας εἰς τὴν ἄλλην, ἀλλὰ ἀλλάζει ἀκόμη καὶ ἐντὸς τῶν ἰδίων χρονικῶν ὀρίων, ἀναλόγως τῶν ἐιδικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας ἡ Ἀδελφὴ ἐργάζεται. Οὕτω, ὅταν ἡ Ἀδελφὴ περι-

ποιεῖται μόνη ἕναν ἀσθενῆ, ἀναγκάζεται νὰ ἀναλάβῃ καὶ τὸν ρόλον τοῦ Ἰατροῦ, τοῦ Φυσιοθεραπευτοῦ ἢ τῆς Κοινωνικῆς Λειτουργοῦ. Κάποτε ἀναγκάζεται νὰ ἀναλάβῃ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ μαγείρου ἢ τοῦ ὑδραυλικοῦ διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀμέσους ἀνάγκας τοῦ ἀσθενοῦς. Ἡ Ἀδελφὴ ἔχει ἀποκληθῆ «Ἡ Ἐπαγγελματίας Μητέρα». Διότι ἡ Ἀδελφὴ, ὅπως ἢ Μητέρα, ἢ ὁποῖα εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ παιδιοῦ τῆς, ἀναλαμβάνει συχνὰ ἐντελῶς ξένα καθήκοντα. Ἀλλὰ ἢ ἔννοια μιᾶς λειτουργίας, ἢ ὁποῖα περιλαμβάνει τόσας πολλὰς ἀσχολίας, δὲν διασαφίζει ποῖαι εἶναι αἱ ἀνάγκαι ἐκεῖναι τὰς ὁποίας ἡ Ἀδελφὴ εἶναι περισσότερο οἰουδήποτε ἄλλου ἐτοιμασμένη νὰ φροντίσῃ.

Ὁ Ἰατρὸς θεωρεῖται ὁ κατ' ἐξοχὴν εἰδικὸς διὰ τὴν διάγνωσιν, τὴν πρόγνωσιν καὶ τὴν θεραπείαν. Αὐταὶ εἶναι αἱ ἀποκλειστικαὶ του δραστηριότητες. Ποῖα ὁμῶς εἶναι ἢ κατ' ἐξοχὴν εἰδικότης τῆς Ἀδελφῆς; ἔχει ἢ Ἀδελφὴ μίαν ἀποκλειστικὴν ἀποστολήν, καὶ ἐὰν ἔχει ποῖα εἶναι αὐτή; Ἡ γνωστὴ Ἀμερικανὶς Ἀδελφὴ Annie W. Goodrich συχνὰ ἀνεφέρετο εἰς τὴν σπουδαιότητα τῆς συμβολῆς τῆς Ἀδελφῆς εἰς τὴν δημιουργίαν αὐτοῦ πού ὀνομάζομεν «Ἐγείαν τοῦ Λαοῦ». Ἡ συμβολὴ αὐτὴ ἀναγνωρίζεται γενικῶς καὶ ἢ Ἀδελφὴ ὑπολογίζεται ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς «Ἐγειονομικῆς Ὀμάδος». Ἀλλὰ ἀνεξαρτήτως τῆς καλῆς ὀργανώσεως τῆς ὀμάδος καὶ τῶν πολλῶν δραστηριοτήτων τὰς ὁποίας τὰ μέλη τῆς ὀμάδος ἔχουν κοινὰς, κάθε μέλος τῆς ὀμάδος ἀπαιτεῖ νὰ γνωρίζῃ τὴν εἰδικὴν του, ἀποκλειστικὴν ἀποστολήν. Τὴν μίαν ἀποστολήν καὶ δραστηριότητα, τὴν ὁποῖαν εἶναι ἐτοιμασμένο νὰ ἐκτελέσῃ καλύτερον ἀπὸ οἰονδήποτε ἄλλο μέλος τῆς ὀμάδος. Εἶναι φυσικὸν κάθε μέλος τῆς ὀμάδος νὰ ζητῇ ἕνα σχεδιάγραμμα, τὸ ὁποῖον νὰ δεικνύῃ τὴν περιοχὴν ἐντὸς τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐνεργῇ δι' ἰδίας πρωτοβουλίας.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Μετάφρ.: Σ. ΠΑΠΑΜΙΚΡΟΥΛΗ
Διευθ. Σπουδῶν Σχ. Νοσοκόμων
καὶ Ἐπισκεπτῶ. Ἀ)φῆς Ε.Ε.Σ.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥ Ε.Σ.Δ.Ε.Ν.

πρὸς τὸν πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. ΡΑΜΜΟΝ

Ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἀναλήψεως τῶν τῶν καθηκόντων τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ κ. Γ.Θ. Ράμμου, τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ε.Σ.Δ.Ε.Ν. ἀπέστειλεν αὐτῷ τὸ κάτωθι συγχαρητήριο ἐγγραφον :

Ἀθῆναι, 5 Σεπτεμβρίου 1967

Αρ. Πρωτ. Κ3 — 413

Ἐξοχώτατον Κύριον ΓΕΩΡΓΙΟΝ Θ. ΡΑΜΜΟΝ, Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἐμμανουήλ Μπενάκη 84, Ἐν τ α ὕ θ α

Ὁ Ἐθνικὸς Σύνδεσμος Διπλωματούχων Ἑλληνίδων Νοσοκόμων ὑποβάλλει ὑμῖν θερμότερα συγχαρητήρια καὶ ἀποβλέπει μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ συγκίνησιν εἰς τὴν βοήθειαν ὑμῶν διὰ τὴν ἠθικὴν ποδηγέτησιν τῆς σπουδαζούσης νεότητος.

Μετὰ σεβασμοῦ

Ἡ Πρόεδρος
ΕΛ. Α. ΠΑΤΡΙΝΕΛΗἩ Γεν. Γραμματεὺς
ΣΟΦΙΑ Η. ΛΕΔΑΚΗ

**Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΤΟΥ κ. ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ**

Π ρ ὸ ς

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Διπλωματούχων Ἑλληνίδων Νοσοκόμων Θεραπευτήριον «Ὁ Εὐαγγελισμὸς»

Ἐ ν τ α ὕ θ α

Εἶμαι εὐγνώμων πρὸς τὸ Ὑμέτερον Συμβούλιον διὰ τὰς ὑμετέρας εὐχὰς ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων μου καὶ μετὰ πολλῆς συγκινήσεως δέχομαι ταύτας, θεωρῶν αὐτὰς ὡς πολύτιμον ἐφόδιον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου. Θὰ εἶμαι εὐτυχής, ἐὰν καὶ ἀπὸ τῆς νέας θέσεως ταύτης ἔχω τὴν δυνατότητα νὰ βοηθήσω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὸ ἔργον τοῦ ὑμετέρου Συνδέσμου, τὸ ὁποῖον τόσον μεγάλην κοινωνικὴν καὶ ἐθνωφελῆ σημασίαν ἔχει.

Παρακαλῶ, ὅπως διαβιβάσητε τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου καὶ τοὺς χαιρετισμούς μου πρὸς πάντα τὰ Μέλη τοῦ Ὑμετέρου Συνδέσμου καὶ δι' αὐτῶν πρὸς πάσας τὰς τὸν καλὸν ἀγῶνα ἀγωνιζο-

μένας ἀδελφὰς νοσοκόμους, τῶν ὁποίων παρακαλῶ νὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ ζητήσω τὰς προσευχὰς διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀσθενῶν μου δυνάμεων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πολλαπλῶν καὶ δυσχερῶν καθηκόντων μου.

Μετὰ τιμῆς

καὶ πολλῶν χαιρετισμῶν

Γ. Θ. ΡΑΜΜΟΣ

*

ΜΟΡΦΕΣ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ...

ΜΑΡΙΑ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ

Ἐνα ἀκόμη μέλος ἔλειψε ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τῶν Ἀδελφῶν. Ἡ Μαρία Γεννηματᾶ.

Κατήγετο ἀπὸ τὴν Λευκάδα. Προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεραπευτηρίου «Ὁ Εὐαγγελισμὸς» τὴν 10ην Σεπτεμβρίου 1915 καὶ παρέμεινε ἐν αὐτῷ ἐργαζομένη μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1945, ὁπότε παρητήθη, μὲ μίαν διακοπὴν 3 ἐτῶν (1919 - 1922), πὺ ἔγινε διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας της εἰς Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον τῶν Πατρῶν.

Ἡ Μαρία Γεννηματᾶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας της ὑπῆρξε πρότυπον καλῆς Ἀδελφῆς καὶ εὐσεβοῦς Χριστιανῆς.

Παρητήθη τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1945 ἀφοῦ προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας της εἰς τοὺς πάσχοντα καὶ τὸ Ἰδρυμα ἐπὶ τριάκοντα περίπου ἔτη. Μετὰ τὴν παραίτησίν της μετέβη εἰς Αἴγυπτον παρακληθεῖσα παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Καΐρου ὅπως ἀναλάβῃ τὴν νοσηλευτικὴν Διεύθυνσιν. Ἐκεῖ παρέμεινε ἐπὶ 5 ἔτη καὶ μετὰ ταῦτα ἐπανῆλθεν εἰς Ἑλλάδα καὶ ἀπεσύρθη εἰς Αἴγιναν, ὅπου κατετάγη εἰς τὸ Σῶμα τῶν Μοναχῶν τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νεκταρίου καὶ ἀφιέρωσε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς της εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου μετωνομασθεῖσα Μοναχὴ Εὐγενία.

Ἀπεβίωσε τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου 1967.

Ἡ μνήμη της ἄς εἶναι αἰωνία καὶ ἡ ἀνάμνησίς της εἶθε νὰ μᾶς ἐμπνέῃ πάντοτε καὶ νὰ μᾶς ὀδηγεῖ πρὸς τὸ καλόν.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ